

SLŪJBA
SFÂNTŪLVI
IERARH
DIMITRIE,
MITROPOLITŪL
ROSTOVŪLVI

LA DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cântă: *Fericit bărbatul...*, starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, 4 ale Praznicului și 4 ale ierarhului.

glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea punându-și...*

Cu totul din tinerețile tale te-ai dat pe sine-ți spre căutarea înțelepciunii și frica lui Dumnezeu, pe care aflând-o, nu în pământ ca sluga cea leneșă ai ascuns darul, ci lucrând și înmulțind talantul cel dat ție, prin iubirea de osteneți, însutit l-ai înmulțit. Și te-ai făcut mare neguțător, aducându-ne pe noi la lumină și descoperind

adâncimea înțelegerii dumnezeieștilor Scripturi, bună neguțătorie a face și pe noi învățându-ne. Drept aceea, bună și credincioasă slugă a lui Dumnezeu, Dimitrie, pentru atâtea vistierii care ne-ai descoperit nouă, ai intrat acum întru bucuria Domnului tău.

Toată mintea ți-ai robit întru ascultarea credinței, ca să o înfrumusețezi pe ea cu fapte bune, de unde și iscusit lucrător al viei lui Hristos te-ai arătat. Toată vița cea neroditoare, cu frica lui Dumnezeu tăind-o, și pe cea roditoare săpând-o și curățind-o, ca mai multă roadă să aducă, pe dinafară îngrădind-o cu dogmele bisericesti, iar pe dinăuntru întărind-o cu turnul dreptei credințe, așa mult ostenindu-te, bine o ai lucrat cu

învățăturile tale. Cu aceleași și acum, sfinte, iubitorule de osteneli, Dimitrie, cercetează viața pe care o a sădit Dreapta Celui Preaînalt, ca pururea să aducă struguri: rodul mântuirii.

Tot fără de întoarcere cu nădejdea te-ai aruncat spre Dumnezeu și, înotând prin noianul lumii acesteia, nu te-ai afundat cu tulburările ei, fericite, nici cu ispitele și smintelile ei cele înviforătoare nu te-ai rănit. Ci pururea, cu bună liniște fiind îndreptat, ai ajuns la limanul cel fără tulburare. Și începând dumnezeiasca corabie a lui Hristos a o ocârmui, către înotarea cea fără de necaz o ai îndreptat și pe vânturile cele suflătoare de eresuri le-ai prefăcut întru nimic, și cu cârma dreptelor tale învățături o ai întărit pe ea. Pentru care mântuindu-ne noi, cerem de la Dumnezeu, ca și de acum înainte, toate furtunile potrivnice ale eresurilor să se aline cu rugăciunile tale.

Cu totul te-ai lipit cu dragostea către Dumnezeu și către aproapele, că păstorească grijă primind asupra-ți pentru turma ta, cu sufletul te-ai ostenit întru gândirea de Dumnezeu și

întru învățătură, iar cu trupul, întru slujire, celor ce cereau de la tine ajutor. Pe cei slabi întru credință întărindu-i, pe cei ce boleau cu sufletul, prin pocăință vindecându-i, pe cei sfărâmați cu știința, cu tare nădejde legându-i, și pe cei pierduți cu eresurile către evlavie povățuindu-i. Pentru aceea, o, bunule al nostru păstor, ierarhe Dimitrie, roagă-te pentru turma Începătorului păstoriei, Hristos Dumnezeu, ca Însuși să o pască pe ea într-o cugetare a dragostei și a drepte credințe.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Părinte ierarhe Dimitrie, tu, făcându-te dascăl Mântuitorului, cu cuvintele și cu faptele, și cu scrisorile tale, ne-ai învățat pe noi, și ne-ai povățuit către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta, și mutându-te către Iisus, pe Carele L-ai dorit, nu ne-ai lăsat pe noi săraci, ci ne-ai cercetat prin arătarea cinstitelor tale moaște, cele izvorătoare de vindecări. Drept aceea, ne rugăm ție, Sfinte Dimitrie, sânguiește-te a ne arăta vrednici și cereștilor locașuri, ca însuși, întru arătarea lui Hristos bucurându-te, să strigi către Dânsul: „Iată eu și pruncii pe care mi i-ai dat, Dumnezeule!”

Și noi iarăși să strigăm: „Acesta este, Doamne, povățuitorul mântuirii noastre și doritul părinte, pe care l-ai dat nouă doctor sufletelor noastre. Cu care învrednicește-ne și pe noi, Stăpâne, să locuim în locașurile Tale cele pururea luminătoare și să Te mărim pe Tine împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Duhul Tău cel Sfânt!”

Și acum..., a **Praznicului**.

Veniți, toate neamurile, să ne închinăm binecuvântatului lemn, prin care s-a făcut veșnica dreptate. Căci acela ce l-a amăgit pe strămoșul Adam prin lemn, prin Cruce se amăgește; și, fiind surpat, cade cu cădere cumplită, cel ce a ținut prin tiranie împărăteasca zidire. Cu sângele cel dumnezeiesc, veninul șarpelui se spală; și blestemul s-a dezlegat, de osândirea cea cu dreptate, cu nedreaptă judecată Cel Drept fiind osândit; că prin lemn se cădea să fie vindecat lemnul și cu Patima Celui fără patimă să fie dezlegate patimile, cele prin lemn, ale celui osândit. Ci slavă, Hristoase Împărate, înfricoșătoarei Tale rânduiei celei pentru noi, prin care ai mântuit pe toți, ca un bun și iubitor de oameni.

DOHOD

Lumină lină...

Prochimenul zilei

PĂREMIILE:

De la Pilde, citire.

(10: 6-7; 3: 13-16)

Pomenirea dreptului cu laude și binecuvântarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decât vistierile de aur și de argint. Și mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț; și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sunt în dreapta ei, iar în stânga ei bogăție și slavă. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață și se gătește vrerea de la Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmit sfatul și știința, iar gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu îi iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți, dar, cei fără de răutate chibzuiala și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe vă voi spune. Și voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevăr va învăța gâtlejul meu, iar buzele mincinoase sunt urâte înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic

nu este într-însele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

*De la Pilde citire:
(culegere de versete alese)*

Din gura dreptului picură înțelepciune, iar limba celui nedrept va pieri. Din buzele oamenilor drepti picură daruri. Gura celor înțelepți grăiește înțelepciune. Iar dreptatea îi izbăvește pe ei din moarte. Săvârșindu-se bărbatul drept, nu-i pierie nădejdea; că fiul drept se naște spre viață și întru bunătățile lui va culege roada dreptății. Lumina dreptilor este pururea, și de la Domnul vor afla Har și mărire. Limba înțelepților picură cele bune și în inima lor odihnește înțelepciunea. Domnul iubește inimile cuvioase și sunt primiți de El toți cei fără prihană în cale. Înțelepciunea Domnului luminează fața celui priceput; că întâmpină pe cei ce o doresc, mai înainte de a o fi cunoscut pe dânsa. Cel ce mănâncă la dânsa nu va obosi și degrabă fără de grijă va fi. Că celor vrednici de ea singură le umblă împrejur căutându-i, și în cărări se arată lor cu bunăvoință. Pe înțelepciune niciodată nu o va birui răutatea; pentru aceasta am îndrăgit frumusețea ei și am iubit-o și am căutat-o din tinerețile mele, și am încercat să mi-o aduc mie mireasă. Că Stăpânul tuturor o a iubit pe ea. Că ea este îndrumătoarea tainică a științei lui Dumnezeu și alegătoare a lucrurilor Lui. Ostenelile ei sunt

faptele bune; ea învață cumpătarea și cumințenia, dreptatea și bărbăția, decât ea nimic nu este mai de trebuință în viața oamenilor. Și de dorește cineva multă cunoștință, ea știe cele trecute și pe cele viitoare le închipuie; ea pătrunde întorsăturile cuvintelor și dezlegările tainelor, cunoaște de mai înainte semnele și minunile și întâmplările vremurilor și ale anilor. Și tuturor este sfetnic bun; că nemurire este într-înșea și mărire în împărțășirea cu cuvintele ei. Pentru aceasta m-am rugat Domnului și m-am umilit înaintea Lui, și am zis din toată inima mea: Dumnezeu al părinților și Doamne al milei, Cel ce toate le-ai făcut cu Cuvântul Tău, și cu înțelepciunea Ta ai orânduit pe om ca să stăpânească peste toate făpturile cele făcute de Tine și să cârmuiască lumea cu cuviință și dreptate, dă-mi înțelepciunea care stă alături de scaunul Tău și nu mă despărți pe mine de robii Tăi; că robul Tău sunt eu și fiul roabei Tale. Trimite-o pe dânsa din locașul Tău cel sfânt, și de la scaunul slavei Tale; ca fiind cu mine să mă învețe ce este plăcut înaintea Ta; și să mă călăuzească în cunoaștere și să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt șovăielnice și cugetele lor sunt pline de greșeli.

*Din Înțelepciunea lui Solomon,
citire:*

(4: 16-20, 5: 1-7)

Dreptul care moare osândește pe nelegiuții care trăiesc, iar tinerețea ajunsă la grabnică desăvârșire

osândește lungile bătrânețe ale celui nedrept. Vedea-vor sfârșitul înțeleptului, dar nu vor înțelege ce sfat a avut Dumnezeu cu el și pentru ce l-a pus bine pentru sine. Vedea-vor și-și vor bate joc, dar Domnul îi va face de ocară. Căci vor fi pe urmă hoit fără de cinste, printre morți, într-o rușine, în veac de veac; Domnul îi va zdrobi și, muți, îi va zvârli cu capul în jos, îi va zgudui din temelie și vor pieri până la cel mai mic; chinul îi va măcina și pomenirea lor se va șterge. Veni-vor înspăimântați de știința păcatelor lor și fărădelegile lor îi vor muștra față în față. Atunci cel drept va sta cu multă îndrăzneală înaintea celor ce l-au prigonit și au disprețuit ostenele sale. Iar ei, văzându-l, se vor turlbura cu cumplită frică și se vor minuna de minunea mântuirii dreptului. Ei vor zice, căindu-se în inima lor și gemând într-o strâmtorare a duhului lor: acesta este pe care-l aveam altădată de batjocură și tobă de ocări. Nebunii de noi! Am socotit viața lui o căpială și moartea lui o ticăloșie. Și iată cum a fost socotit între fiii lui Dumnezeu și partea lui între sfinți! Așa dar noi am rătăcit de la calea adevărului și lumina dreptății n-a strălucit pentru noi și nouă soarele nu ne-a răsărit. Ne-am săturat de cărările fărădelegii și ale pierzării, am străbătut pustietăți neumbrate, iar calea Domnului n-am cunoscut-o.

LĂ LITIE

glasul 1:

Cu înțelepciunea dumnezeieștilor dogme, cu postul, cu

înfrânarea, cu ne iubirea de argint fiindu-ți sufletul împodobit, rânduială de apostol ți-ai luat, fericite Dimitrie, și, precum aceia au propovăduit Evanghelia neamurilor, așa și tu neamul aflat în întunericul neștiinței ți l-ai luminat și, ca Moise oarecând poporului ales, poporului tău tainele cele mari ale facerii lumii le-ai descoperit. Drept aceea Domnul ți-a adăugat și descoperirea celor viitoare și ți-a făcut cunoscut mai dinainte sfârșitul. Roagă-te, Sfinte Ierarhe Dimitrie, la milostivul Dumnezeu să ne dăruiască și nouă sfârșit creștinesc, cu pace, într-o bucuria Preasfintei Treimi.

Venind în Rostov cu mare cinste Icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cea din Iaroslav, precum Moise când privea din Moab pământul făgăduinței, privind și tu în duh, Sfinte Dimitrie, la cele ce aveau să fie, i-ai spus ucenicului că nu te vei învrednici a întâlni pe Împărăteasa cerului în viața aceasta. Și, peste puține zile adormind, te-ai mutat la viața cea neîmbătrânitoare, unde roagă-te cu Preasfânta Împărăteasă la Stăpânul Hristos să ne primească și pe noi

păcătoșii în țara adevăratei făgăduințe.

Slavă..., a sfântului
glasul al 4-lea:

Mâinile tale, Sfinte, vreme de douăzeci de ani s-au ostenit cu scrierea vieților sfinților celor mai de dinainte de tine și, de la dâșii pildă frumoasă luând, ai înmulțit pe pământ faptele lor cele bune ca pe niște talanți fără de preț. Tu, pentru râvna și ascultarea ta, nu doar ca unul ce mânuiește condeiul te-ai aflat, ci încă și martor al pătimirilor lor mucenicești ai fost. Că, ostenindu-te tu cu binecuvântată osteneală și ațipind, ți s-a arătat în vedenie Sfântul Mucenic Orest și rănille sale cele multe și slăvite ca unui prieten ți le-a arătat. Dar, mai presus de scrierea vieților sfinte, viață sfântă sufletului tău i-ai agonisit de care se minunau până și domnii și împărații. De aceea Împăratul a toate te-a scris cu mâinile Sale alături de toți sfinții Săi în Cartea vieții. De care cinste roagă-te să ne învrednicească și pe noi smeriții ca unul ce ai câștigat îndrăzneală la Dumnezeu.

Și acum..., **Praznicului**
glasul al 4-lea:
a lui **Anatolie**.

Lucrarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mai-nainte închipuindu-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiu Sinai. Căci când și-a întins mâinile, făcând chipul Crucii, se întărea Israil. Iar acum săvârșirea lucrurilor la noi s-a plinit. Astăzi Crucea se înalță, și dracii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s-a mântuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurându-ne toți, cădem către tine, zicând: Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, mărire Ție.

LĂ STIHOAVNĂ

Stihurile praznicului cu stihurile lor.

Stihurile Crucii,

Glasul al 5-lea:

Podobie : Bucură-te cămara...

Bucură-te de viață purtătoare Cruce, biruința creștinătății cea nebiruită, ușa raiului, întărirea credincioșilor, îngrădirea Bisericii; prin care stricăciunea a pierit și s-a sfârșit, și s-a călcat puterea morții, și ne-am înălțat de pe pământ la Cer, armă nebiruită, ceea ce ești luptătoare împotriva dracilor, lauda mucenicilor cu adevărat, și podoaba cuvioșilor, limanul

mântuirii, care dăruiești lumii mare milă.

Stih: *Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că Sfânt este (Ps. 98, 5)!*

Bucură-te Crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem, ceea ce ești semnul mântuirii cu adevărat, care gonești pe vrăjmași întru înălțarea ta preacinstită. Ajutătoarea noastră, stăpânia împăraților, tăria dreptilor, podoaba preoților, care când te închipuim de nevoi ne mântuiești. Toiagul puterii, prin care ne păstorim. Arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii. Dumnezeiască slava lui Hristos, care dă lumii mare milă.

Stih: *Dar Dumnezeu, Împăratul nostru, înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului (Ps. 73, 13).*

Bucură-te povăța orbilor, tămăduirea neputincioșilor, învierea tuturor morților, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuți întru stricăciune, Cruce cinstită, prin care s-a dezlegat blestemul, și a odrăslit nesticăciunea, și pământeni ne-am îndumnezeit și diavolul cu totul s-a surpat. Astăzi pe tine înălțată văzându-te cu mâinile Arhierilor,

înălțăm pe Cel ce S-a înălțat în mijlocul tău, și ție ne închinăm, câștigând mare și bogată milă.

Slavă..., **a Ierarhului**
glasul al 8-lea:

Să ne bucurăm, popoarele toate, pe laudatul Rostovului fericindu-l, pe făcătorul de minuni Dimitrie, că acesta mult s-a ostenit întru scrierea cărților pentru folosul sufletelor noastre, prin care, cei răzvrățiți de la calea cea dreaptă a evlaviei, către adevăr se îndreptează și inimile celor credincioși pravoslavnici, întru dreaptă credință se întăresc, căruia să strigăm: „O, preaînțelepte învățătorule, roagă-te lui Hristos, ca, îndreptându-ne cu învățătura ta, să dobândim viața cea veșnică.”

Și acum..., **a Praznicului.**
glasul al 8-lea.

A lui Ioan Monahul

Pe care de demult Moise mainainte închipuindu-o întru sine, pe Amalec surpând l-a biruit, și David, psalmistul, strigând a poruncit, așternutului picioarelor Tale să se închine. Cinstitei Crucii Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoșii ne închinăm, cu buze nevrednice, pe Tine Cela ce ai suferit a Te pironi pe dânsa laudându-te

strigăm: Doamne, împreună cu tâlharul, Împărăției Tale învrednicește-ne pe noi.

TROPARUL

Glasul al 8-lea:

Ăl smereniei râvnitorule și al dezbinării dezrădăcinătorule, al celor bolnavi vindecătorule și către Dumnezeu noule rugător, cu Scripturile tale pe toți i-ai înțeleptit, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască poporul dimpreună cu moștenirea stăpânirii sale.

Dacă se face binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Ierarhului (de 2 ori) și a Praznicului (o dată).

LĂ ȚTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Praznicului (de două ori). Slavă..., al Ierarhului (o dată). Și acum..., al Praznicului (o dată).

După prima catismă,
Sedealna întâi,

glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumusețea fecioriei...*

Marta și Maria, surorile lui Lazăr, una, șezând la picioarele lui Iisus, asculta cuvântul Lui și cealaltă, ostenindu-se, se îngrijea pentru ospățul Lui, iar tu, urmând acestora amândouă, întru diferite feluri de ascultări, jugul lui Hristos l-ai purtat și, însuși împlinind cuvântul lui Dumnezeu, și pe alții i-ai învățat să facă asemenea. Pentru aceea, precum pe pământ ai primit de la împărați și stăpânitori multă cinste, așa și în cer Hristos te-a învrednicit, să moștenești partea cea bună. Pe Care roagă-L să dea sufletelor noastre dumnezeiasca înțelepciune a Mariei și iubirea de osteneală la fapta bună a Martei.

Slavă...,

Cu Dumnezeiescul Duh fiind luminat, părinte, cu îndrăzneală ai propovăduit dogmele Ortodoxiei, slăvite, și pe ticăloșii rascolnici cu înțeleptele tale cuvinte i-ai rușinat, părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum..., a Praznicului.

După catisma a doua, se cântă
sedealna sfântului,
glasul al 8-lea:

Podobie: *Pe înțelepciunea...*

Ca pe un scaun a șezut și la noi, arătându-se pe sine a fi înaintea celor neștiutori învățător de lege, fariseii cei rău-credincioși, neînțelegând nici ceea ce singuri întăresc, nici cele ce înaintea altora le grăiesc, a căror îndrăzneală purtare văzând-o după venirea ta în păstorie, ai râvnit după dreapta credință și, ca alt Ilie, toate povățuitoarele taine ale rascolnicilor le-ai făcut cunoscute, de care rușinându-i, ne-ai lăsat nouă, întru cunoștința minciunii lor muștrătoare, îndreptare. Pentru care pe tine acum, ca pe un adevărat îndreptător al nostru și învățător, toți te cinstim, de Dumnezeu înțelepțite Dimitrie (de 2 ori).

Slavă..., Și acum..., a Praznicului.

Polieleu: Robii Domnului...

MĂRIMYRIE

Glasul 1:

Stih 1: *Auziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (Psalm 48, 1).*

Mărimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe, Părintele nostru, Dimitrie, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeuul nostru.

Stih 2: *Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Psalm 48, 3).*

Stih 3: *Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (Psalm 25, 8).*

Stih 4: *Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (Psalm 36, 30).*

Stih 5: *Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (Psalm 111, 6).*

Stih 6: *Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda (Psalm 83, 5).*

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori)!

După Polieleu, Sedealna.

glasul al 7-lea:

Podobie: *Mai luminat...*

Ca un finic ai înflorit din pământ cu nesticăciunea și ca un cedru din Liban te-ai înmulțit cu minunile. Te-ai înălțat cu arătarea ca o cetate stând deasupra și ai risipit cu pomenirea ta ca o făclie de sub pământ în lume, ca pe toate cele

ce s-au împlinit spre tine văzându-le, să proslăvim pe Cel Ce te-a proslăvit pe tine întru Sfinții Săi. Iar tu, ca cel ce ai îndrăzneală către Hristos Domnul, roagă-te, arătătorule Sfinte Dimitrie, să se mântuiască sufletele noastre **(de 2 ori)**.

Slavă..., Și acum..., **a Praznicului.**

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:
Din tinerețile mele...

Prochimen, glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere *(Psalm 48, 3)*.

Stih: *Āuziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (Psalm 48, 1).*

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

De la Ioan (10, 1-9):

„Zis-a Domnul iudeilor care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă, ...”

(Caută la Evanghelia din 21 mai).

Psalmul 50.

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile ierarhului Tău, Dimitrie, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...același glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: *Īmiluiește-ne, Dumnezeule, după mare milă Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre (Ps. 50, 1-2).*

Și idiomela,
glasul al 6-lea:

Vărsatu-s-a darul în buzele tale, ierarhe Dimitrie, că biserica, cu învățătura ta, o ai înfrumusețat, adevărul Ortodoxiei l-ai lămurit și pe pierzătoarea rascolnicească înțelepciune o ai rușinat, pentru aceasta, precum în viață, așa și după mutarea ta, te sârguiește ca, măcar cu minunile tale încredințându-se, să-și vină întru simțire și să proslăvească împreună cu noi pe întreit Ipostasnicul Dumnezeu, de la noi ieșind, și nu de la noi fiind.

Canoanele

Canonul Praznicului, cu irmosul pe 8 și al Ierarhului, pe 6.

Cântarea 1

Canonul Ierarhului

Glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat...,

Trufașului Faraon m-am asemănat întru împietrire și întru înecarea aceluia pentru necăință am căzut, ci tu, Sfinte Dimitrie, fii mie povățuitor către pocăință, pentru ca să dobândesc și eu de la Hristos intrare în pământul făgăduinței.

Tu, omule al lui Dumnezeu, ierarhe Dimitrie, care cale a bunătăților nu ai urmat și care faptă bună nu ai lucrat? Pentru că te-ai făcut dascăl a toată privirea Dumnezeirii și pildă faptelor celor minunate, părinte, de trei ori fericite.

Q, Slăvite părinte Dimitrie, și după moarte ești viu, și acum trăind ierarhe, nu ne lăsa pe noi, ci vino și stai astăzi nevăzut împreună cu noi, fiii tăi, blagoslovind pe cei ce săvârșesc pomenirea ta și bucurându-ne pe noi, cei ce te laudăm pe tine, cuvioase.

Ăi scuturat din sufletul tău nebunia lui mamona, ca pe o închinăciune de idoli, care lucru și prin post l-ai arătat, iar talantul cel dat ție, prin iubire de osteneală, l-ai înmulțit și te-ai făcut încăpător dumnezeiescului Duh, ierarhe Dimitrie.

Slavă...,

M-am îngrășat, m-am îngroșat și Te-am uitat pe Tine, Dumnezeule, Cel Ce mă mântuiești, că greu cu urechile aud și cu inima înțeleg, măcar că mă chemi pe mine către Tine prin lege și prin prooroci, pentru aceea, o, Făcătorul și Izbăvitorul meu, cu viața și cu învățătura plăcutului Tău, Dimitrie, îndreptează-mă și mă mântuiește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor întru stricăciune sau ce se va adăuga mie, măcar și toată lumea de o voi dobândi, ci tu, Stăpână, ajută-mi mie, ca să dobândesc de la Hristos, Fiul tău, iertarea păcatelor și viața de veci.

Catavasia: *Cruce însemnând Moise...*

Cântarea a 3-a:

Irmos: *Nu este sfânt...*

S-a întărit inima mea întru pomenirea de rău, s-a lărgit gura mea spre râs și osândire, m-am bucurat întru căderea aproapelui meu, iar învățăturii tale celei plăcute de Dumnezeu, nicidecum nu am luat aminte, ci fă să strălucească întru mine, minunile tale, Ierarhe, și mă fă următor al vieții tale.

Unele țări se laudă cu înțelepciunea lor, altele - cu puterea și bogăția, iar noi ne lăudăm cu multele fapte vindecătoare ale sfinților lui Dumnezeu și cu ale tale moaște, Dimitrie, făcătorule de minuni, de la care dobândim trupurilor sănătate și sufletelor mântuitoare doctorie.

Ărătatu-te-ai, părinte, următor tuturor sfinților celor din veac, trăgând la tine cu iscusire toate faptele cele bune ale lor, cu care și acum împreună ești locuitor în cer, o, Dimitrie, de Dumnezeu insuflăte.

Tu din pruncie făcându-te sfânt și curat întru amândouă: cu sufletul și cu trupul, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu. Pentru aceasta, și după moarte slujești întru înălțime. O, Dimitrie, de Dumnezeu insuflăte.

Slavă...,

Cel Ce dai rugăciune celor ce se roagă și ai binecuvântat pomenirea dreptului Tău, Dimitrie, dă, Doamne, cu rugăciunile lui, tărie credinciosului norod.

Și acum..., a **Născătoarei:**

Ăpărătoare biruitoare și tare scutire întru ispitele noastre, nu

înceta, pentru păcatele noastre, a grăbi spre ajutor și din nevoi a ne izbăvi pe noi, una Curată, una Blagoslovită.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Pe steaua cea luminoasă, care de la Kiev a răsărit și prin cetatea nouă, cea de la miazănoapte, la Rostov a ajuns, și toată partea aceea, cu învățăturile și cu minunile a luminat-o, să fericim pe Dimitrie, învățătorul cel cu cuvinte de aur. Că acela tuturor toate a scris cele către îndreptare, ca pe toți să-i dobândească lui Hristos, ca și Pavel, și să mântuiască cu dreapta credință sufletele noastre.

ICOS

Îngerilor și dreptilor, pentru cei ce se pocăiesc la cer, iar nouă, păcătoșilor, pe pământ, pentru tine, înțelepte Dimitrie, se cade să ne bucurăm, pentru că nou rugător către Dumnezeu pentru noi te-am dobândit, pe care cu multe vrednicii de laude fericindu-te, așa din bucurie strigăm: “Bucură-te, lauda Rostovului și a toată lumea ortodoxă; bucură-te, cel ce mult te-ai ostenit pentru folosul de obște întru rescrierea vieților

sfinților. Bucură-te, lucrătorule a toată fapta bună și izgonitorule a toată fapta răutăților; bucură-te, cel ce te-ai arătat pricinuitor de mântuire a multora cu Scripturile și cu învățăturile tale. Bucură-te, cel ce pe mulți ai izbăvit din pierzarea rascolnicilor. Bucură-te, cel ce în scris ai vădit minciuna relei credințe a acelor. Bucură-te, cel ce pururea întru rugăciuni ai fost plin de frica lui Dumnezeu. Bucură-te, cel ce pururea ai fost întru învățături plin de cuvântul lui Dumnezeu. Bucură-te, că te-ai arătat păstor oilor celor cuvântătoare. Bucură-te, că te-ai arătat izgonitor lupilor celor înțelegători. Bucură-te, următorule al părinților celor lăudați și al tuturor sfinților împărășitorule. Bucură-te, al celor de jos bun chivernisitor și moștenitor al celor de sus ale lui Dumnezeu. Bucură-te, întăritorule al dreptei credințe și rugătorule pentru mântuirea sufletelor noastre”.

**SEDEALNA sfântului,
glasul al 8-lea:**

Cuvioșilor celor vechi urmând, întru al optsprezecelea an al vieții, te-ai sfințit spre slujba lui Dumnezeu, dintru care vreme te-ai făcut mare și

desăvârșit monah, preot, învățător și ierarh, iar acum făcător de minuni și rugător pentru sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., a **Praznicului**.

Cântarea a 4-a:

Irmos: *Hristos este puterea mea...*

Legea Domnului făcându-se cu adevărat făclie picioarelor tale și poruncile Lui cu adevărat lumină cărărilor tale, te-au înălțat la vârfurile bunătăților celor preaînalte și minunate, pe tine, părinte, cel ce strigi: „Slavă puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni!”

Cunoscut-a boul glasul Domnului Său și asinul pe Cel Ce l-a câștigat pe el, iar eu, cu necuvântătoarele patimi m-am depărtat de la Făcătorul meu. Ci tu, păstorule bune, Dimitrie, ca pe o oaie rătăcită, află-mă pe mine și în turma lui Hristos mă numără.

Mai cu lesnire este din porumbar a culege struguri și din scai smochine, decât din inima cea împietrită a aduce untdelemn al milosârdiei. Pentru aceasta, iscusitul purtător al viei lui Hristos, Dimitrie, îngrădește-mă cu frica Domnului și mă adapă cu apa umilinței.

Ăcest pururea pomenit ierarh Dimitrie, amestecând preabine râvna lui Ilie cu blândețile lui Moise, cu adevărat a fost însuși ca un Ilie și ca un Moise când se cuvenea, plin fiind de dumnezeiasca râvnă și cu blândețe ca un apărător al credinței.

Slavă...,

Tu, slăvite, ai urmat lui Hristos și, omorând săltările trupului, te-ai arătat pe pământ ca un alt Ilie, aprinzându-te de dumnezeiasca râvnă împotriva rătăciților, stând pururea cu învățăturile graiurilor tale celor sfinte, preafericite părinte.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Q, preacurată Fecioară, ridică-mă pe mine cel ce cu totul sunt pierdut în patimile necinstirii și cufundat întru adâncul lenevirii, ca una ce ai născut pe Ziditorul, Cel Ce a ridicat păcatul lumii.

Cântarea a 5-a

Irmosul: *Cu strălucirea Ta...*

Făclie picioarelor mele este legea Domnului și luminează cărărilor mele - îndreptările Lui, iar eu întru întunericul necunoștinței umblând și lovindu-mă, nu voiesc cu cei înțelepți făclie luminată a

câștiga, ci tu, îndreptătorule și povățuitorule, Dimitrie, să-mi stai înaintea, ca și eu, cu duhul către Dumnezeu, de noapte a mâneca să mă sârguiesc.

Bolesc cu trupul, bolesc și cu sufletul, pe unul cu îmbuibarea și cu beția dosădindu-l, iar pe celălalt cu păcatele slăbindu-l. Îndoită este durerea, ci tu, noule-făcător de minuni, roagă pe Doctorul tuturor, ca să binevoiască pe amândouă a vindeca.

Slăvite ierarhe Dimitrie, făcându-te vas aromatelor celor de taină, ai veselit simțirile tuturor credincioșilor, căci graiurile cele din gura ta cea dumnezeiască și sfântă au fost mai presus de tot mirosul, cel cu multe feluri de miresme, părinte.

Tu și cu cuvintele, și cu faptele ai slăvit pe Dumnezeu, de Dumnezeu fericite, pentru aceasta, ai și câștigat de la Dânsul slavă veșnică. Ci, o, părinte, în cer locuind tu, nu uita pe cei de pe pământ, care săvârșesc pomenirea ta.

Slavă...,

Doamne Dumnezeul nostru, pace dă-ne nouă în zilele noastre, Doamne Dumnezeul

nostru, învistierește întru noi dragostea Ta, ca toți cu o gură și cu o inimă să te mărturisim pe Tine, Unul în Treime, lăudatul Dumnezeu.

Și acum..., a **Născătoarei**:

Q, Fecioară, o taină mai nouă și mai înfricoșată, niciodată nu a mai fost, nici s-a mai văzut din veac, decât taina nașterii tale celei fără de sămânță. O, minune a înălțimii și a adâncimii minunilor tale celor străine și negrăite, Fecioară.

Cântarea a 6-a:

Irmos: *Marea vieții...*

Din chit pe Iona, iar din noroi pe tine, ierarhe Dimitrie, te-a scos Domnul în lume, acela trei zile fiind în pânțece, nu s-a vătămat, iar tu patruzeci de ani ai petrecut în sânurile pământului nestruciat. Mare este minunea! Și mai mare este darul lui Dumnezeu, că pe tine cu minuni, ca pe un prooroc, te-a proslăvit.

Minivitenii cei vechi, necredincioase limbi fiind, cu o propovăduire proorocească s-au pocăit, iar eu atâtea dumnezeiești îndreptări având și în fiecare zi cele ce se citesc auzind, neîndreptat petrec, ci tu, ierarhe Dimitrie, cu rugăciunile tale,

către lucrarea acestora mă îndreptează.

Noianul cel mai de pe urmă al păcatelor m-a înconjurat și întreitul vifor al patimilor mă afundă, pentru aceea, mai înainte de a se îneca sufletul meu în iad, către Tine, Doamne Dumnezeul meu, din durere strig: „Pentru dreptul Tău, Dimitrie, auzi-mă și mă mântuiește!”

Dimitrie cel îndumnezeit și cu adevărat preamare arhieru, făcându-se următor bunătăților celor nepieritoare, prin ele și-a făcut în grabă suire care, cu adevărat, duce către Dumnezeu.

Slavă...,

Vrmând noi învățăturilor tale, părinte, precum pe pământ, așa și sus să avem sălășluire împreună cu tine, cetățeanule al cerului, preasfințite Dimitrie.

Și acum..., a **Născătoarei**:

Grabnică ajutorătoare întru necazuri, liman gata celor înviforați, păzește-mă, Maica lui Dumnezeu, de către înecarea celor lumești și nu-mi da mie a mă sfărâma de piatra pierzării sufletului.

CONDĂCEȘI Praznicului:
glasul al 4-lea,

Însăși Podobia

Cela ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i biruință asupra potrivnicilor; având ajutorul Tău, armă de pace, nebiruită biruință.

ICOSYB Praznicului:

Cel ce până la al treilea cer a fost răpit în rai, și a auzit cuvinte nespuse și dumnezeiești, care nu este cu puțință de limbi omenești a se grăi, ci ca niște râvnitori ai scripturilor, ce scrie către Galateni ați citit și ați cunoscut: Mie, zice, să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în Crucea, Domnului, pe care pătimind a omorât patimile? Deci, și noi cu osârdie să ținem Crucea Domnului, lauda tuturor, Lemnul ce ne este nouă dat spre mântuire, armă de pace, nebiruită biruință.

SINAXAR

Sinaxarul zilei din Minei, apoi acesta:

În această zi, facem pomenirea Sfântului Ierarh Dimitrie, Mitropolitul Rostovului.

Plăcutul lui Dumnezeu, Dimitrie, s-a născut la anul 1629, luna decembrie, în apropiere de Kiev, Ucraina, din părinți de bun neam, care erau împodobiți cu credința creștinească și umblau în poruncile lui Dumnezeu cu neabatere.

La botez a primit numele Daniil și a fost crescut de părinți în frică de Dumnezeu, insuflându-i totodată și dragostea pentru cele dumnezeiești. După ce s-a deprins bine cu citirea și scrierea limbii slavonești, pe când avea 11 ani, părinții l-au dus în cetatea Kievului, la seminarul Mănăstirii Botezul Domnului.

Prin istețimea minții sale și prin neadormită sârguință, în scurtă vreme, Daniil a început a arăta bună pricepere la învățătură, sporind mai mult decât vârstnicii lui.

După câțiva ani s-a arătat iscusit din destul în facerea de stihuri și la retorică, știind bine toate cele ce învăța, îndeletnicindu-se cu tâlcuirea Sfintelor Scripturi și devenind sensibil la setea de cuvânt a credincioșilor.

Daniil, în toată vremea aceea în care a petrecut la învățătură, nu avea nici cea mai mică împărtășire cu copiii cei vorbitori de vorbe rele, care râdeau și făceau glume, și cu cei ce cugetau la veselii și la desfătări deșarte, adică nu voia să cadă în prăpastia păcatului, căci știa că vorbele cele rele strică obiceiurile cele bune. El se sârguia pe cât putea să-și păzească întreaga înțelepciune și curăție.

Ajungând la vârsta de 18 ani, a trecut cu vederea, pentru Hristos, lumea aceasta vremelnică și bunătățile ce

sunt într-însa și, cerând binecuvântare de la părinții săi, a început a petrece în Mănăstirea Preasfintei Treimi, numită Kirilovska, în aceeași cetate a Kievului. Acolo, după o vreme, în anul 1648, la 9 iulie, a fost tuns după rânduiala călugărească, primind numele Dimitrie.

A început a petrece viața cuviincioasă a călugărilor, deprinzându-se cu smerenia, cu ascultarea și cu iubirea de frați. El se sârguia pe cât putea a urma în lucrurile cele bune ale cuvioșilor părinți: Antonie, Teodosie și a celorlalți făcători de minuni ai Pecerskăi.

În 1649, la praznicul Bunei Vestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, monahul Dimitrie a fost hirotont diacon.

Apoi, trecând câtăva vreme, cu voința preasfințitului Lazăr Baranovici, arhiepiscopului Cernigovului, Sfântul Dimitrie a fost chemat din Kiev în cetatea Cernigovului și a fost hirotont preot în Mănăstirea Gustinski, la 23 mai 1659, la praznicul Pogorării Sfântului Duh.

După aceasta, același preasfințit Lazăr al Cernigovului, de vreme ce îl știa pe el că este bărbat iscusit și învățat, bun și vrednic pentru semănarea cuvântului lui Dumnezeu în inimile omenești, l-a binecuvântat să fie propovăduitor în cetatea Cernigov, Dimitrie petrecând în post, în rugăciuni, în iubirea fraților și a tuturor oamenilor, și în citirea cărților folositoare de suflet. Pentru

aceste fapte plăcute lui Dumnezeu și sfintei Lui Biserici, cu binecuvântarea arhierilor de la Kiev și Cernigov a fost ales egumen la diferite mănăstiri, în ciuda împotrivirii sale, căci mult iubea liniștea.

Arhimandritul Varlaam Iasinski, al lavrei Pecerska din Kiev, i-a încredințat lui Dimitrie, ca din dragostea cea către sfinții plăcuți lui Dumnezeu și pentru scrierea numelui său în cartea vieții veșnice, să se ostenească a aduna *Viețile Sfinților* și, îndreptându-le desăvârșit, să le scrie.

Văzând Sfântul Dimitrie trebuința cea de nevoie a Bisericii lui Dumnezeu, a început această osteneală plăcută de Dumnezeu în anul 1684, pe care a împlinit-o cu mare sârguință, ascultând cuvintele fericitului Simeon Metafrast, care scrie: „De asemenea, este rău a grăi cele ce nu se cade și a da tăcerii cele ce sunt folositoare și cinstite; pentru că așa cum vatămă gândurile celor ce aud pe cel ce grăiește cele necinstite, tot astfel cel ce tace faptele cele bune ale sfinților, lipsește pe cei dreptcredincioși de folos, cinstind astfel mai mult odihna sa decât lucrul lui Dumnezeu”.

Dragostea sa nemăsurată pentru sfinți i-a fost răsplătită, căci Dumnezeu i-a dăruit adeseori vedenii. Astfel, în 1685, a văzut-o în vis pe Sfânta Muceniță Varvara pentru care avea multă evlavie. Sfânta îl dojenea că se roagă latinește, în felul romano-catolicilor, adică cu o rugăciune scurtă. Apoi,

Dimitrie s-a întristat și sfânta cu fața veselă și luminată l-a liniștit.

În același an, pe 10 noiembrie i s-a arătat Sfântul Mucenic Orest, a cărui viață o alcătuiuse Sfântul Dimitrie, și îi spuse că a suferit mai multe chinuri decât cele pe care le amintise Dimitrie.

Sfântul Dimitrie l-a întrebat dacă dânsul este sfântul Orest din rândul celor cinci la număr, a căror pomenire se săvârșește la 13 decembrie, iar mucenicul îi răspunse:

– *Nu sunt Orest din cei cinci sfinți mucenici, ci cel care se cinstește astăzi și a cărui viață tocmai ai alcătuit-o.*

Astfel, Sfântul Dimitrie trăia cu sfinții, viețuia viețuirea lor, suferea împreună cu ei chinurile și studia cele mai mici detalii în toate documentele referitoare la ei. Acest fapt îl întărea în duh și în trup, reușind să ducă la bun sfârșit ascultarea ce i se încredințase.

În anul 1701, Sfântul Dimitrie a fost numit episcop al Mitropoliei de Siberia și Tobolsk. Sănătatea sa șubredă și nevoia de a avea la îndemână scrieri trebuincioase pentru a continua scrierea vieților sfinților, îl făcu să ceară să fie mutat în altă parte.

În anul 1702, a fost numit episcop al Rostovului, unde i s-a descoperit în vedenie că în mănăstirea Sfântului Iacob va trece la cele veșnice și acolo unde și-a însemnat locul, acolo l-au și pus.

Trei ani mai târziu, în 1705, își încheie opera sa monumentală,

„Viețile Sfinților”, dedicându-se apoi păstoririi oilor celor cuvântătoare.

Astfel cărțile "Viețile Sfinților" de peste tot anul, care se încep de la întâia zi a lunii Septembrie și se sfârșesc în cea de pe urmă zi a lunii August, cu multe osteneli și cu neadormită purtare de grijă a Sfântului Dimitrie, în mai mult decât în 20 de ani, s-au adunat și s-au sfârșit de scris în cetatea Rostovului, întru slava lui Dumnezeu Celui slăvit întru sfinți și a Maicii lui Dumnezeu, în cinstea tuturor plăcuților lui Dumnezeu celor scriși în cartea vieții și spre folosul a tot credinciosului neam creștinesc, iar de tipărit s-au sfârșit în Kiev, în sfânta lavră Pecerska.

Sfântul Dimitrie s-a nevoit îndelung a îndrepta viața duhovnicească și obiceiurile preoților și ale credincioșilor din vremea sa.

A scris multe lucrări pentru a-i readuce pe schismaticii „vechi credincioși - rascolnicii” (lipoveni) în sânul Bisericii, arătându-le că duhul și înțelesul mai adânc al predaniei sunt mult mai importante decât detaliile tipiconale exterioare.

Cu mâna sa a alcătuit și două scurte învățături pentru a le fi de folos preoților în păstoria sufletelor omenești încredințate lor, prin care îi îndemna să petreacă în înfrânare și trezvie, și să aibă grijă de Sfintele Taine cele făcătoare de viață ale lui Hristos, care se păstrează peste tot anul pentru cei bolnavi, să le pună în vase cinstite și să le țină în locuri cuviincioase.

Plăcutul lui Dumnezeu a întemeiat o școală la Rostov. El a adunat copiii slujitorilor sfintelor biserici, mai mult de două sute și a rânduit trei dascăli cu viață duhovnicească.

Au mai fost tipărite și alte învățături și îndemnuri scrise de Sfântul Dimitrie, printre care amintim: *Letopisețele; Alfavita duhovnicească* - carte cu sfătuiri duhovnicești, care se încep după literele alfabetului; o alta ce se numește *Lâna rourată*, alcătuită întru lauda Preasfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu.

După moartea acestui bărbat iubitor de osteneală, temător de Dumnezeu, preaistet la înțelegere, în mare luminare, au rămas multe cărți tipărite și scrise de mână, în grecește, latinește, leșește și slavonește.

Sfântul Ierarh și-a prevăzut adormirea cu trei zile înainte. Cerându-și iertare de la părinții și cântăreții care slujeau în biserică, s-a închis în chilia sa pentru a se ruga. A doua zi, pe 28 octombrie 1709, după prăznuirea ocrotitorului său, a fost aflat îngenuncheat la rugăciune, iar sufletul său plecat la cele veșnice. Toți anii vieții lui au fost 80. În chilia sa sărăcăcioasă, se aflau puține lucruri de trebuință, în rest cărți și manuscrise.

Ca adevărat păstor și neadormit păzitor al turmei celei încredințate lui de la Dumnezeu, s-a învrednicit în ceata păstorilor cu ceilalți arhieri ai Rostovului și cu toți ierarhii a fi numărat. Căci, după 42 de ani de la moartea lui, în anul 1751, luna septembrie în 21, când meșterii se apucaseră să repare pardoseala

bisericii Zămislirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, din cadrul Mănăstirii Sfântului Iacob, au aflat sfintele lui moaște întregi și nestrucate, iar de veșmintele lui arhieresti foarte puțin se atinsese stricăciunea.

Proslăvirea cu sfinții s-a săvârșit la 22 aprilie 1757, la 6 ani de la aflarea cinstitelor sale moaște, când s-a stabilit ca zi de pomenire a Sfântului ziua de 28 octombrie, ziua adormirii sale, iar în 21 septembrie se face sărbătorirea aflării cinstitelor sale moaște.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă...

Nu ai murit, sfinte, căci, viețuind cineva lui Dumnezeu, nu moare niciodată. Pentru aceasta, o, părinte, nu ne uita pe noi, fiii tăi, ci, prin rugăciunile tale, învrednicește-ne și pe noi pe toți a câștiga viață veșnică.

Cetatea Rostovului și a Ieroslavului, cu credință adunându-se întru una, prăznuiește la mormântul tău împreună cu monahii, pe sicriul moaștelor tale cel mirositor de mir, în biserica cea sobornicească.

Precum cei trei tineri, în cuptorul Babilonului, puterea

focului au stins cu rugăciunea, așa tu, de Dumnezeu arătătorule Dimitrie, focul cel aprins în schiturile cele de sineși arzătoare, cu învățăturile tale l-ai surpat, de unde pe tine, pentru mântuirea sufletelor celor pieritoare, Domnul te-a proslăvit cu minuni și cu nesticăciunea, iar noi, cu sfinte încuviințate cântări, te fericim.

Q, de câte bunătăți v-ați lipsit, rascolnicilor! Că nici sfințitor, nici povățuitor adevărat către mântuire nu aveți, nici jertfa cea fără de sânge, nici altor taine vă învredniciți. Ci măcar acum cunoașteți-vă pierzătoarea voastră rătăcire și, de nu credeți lucrurilor și învățaturii celui asemenea cu îngerii, Dimitrie, apoi măcar minunilor celor ce se fac de la dânsul, precum haldeii aceia credeți, ca dimpreună cu noi, cu o gură, să ne rugăm Dumnezeului părinților.

Slavă...,

Eu adevărat Dumnezeul nostru, Tu Unul ești Dumnezeul Dumnezeilor și Domnul Domnilor, și afară de Tine pe altul nu știm. Și una Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică mărturisim, unde se cade a se mântui, pentru aceasta, dă-ne nouă cu o gură și

cu o inimă, pe Cel Ce minunezi toate vrerile Tale întru Sfinții Tăi, pe Tine a Te slăvi.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Proorocul Daniil te-a văzut pe tine munte, neispită de nuntă Fecioară, iar cel întru sfinți părintele nostru Dimitrie, precum Ghedeon, lână rourată te-a numit, iar noi, amândouă mărturisindu-le, cerem ca pe Piatra Hristos, Ceea Ce S-a tăiat dintru tine, să întărești biserica și inimile credincioșilor, cu roua darului tău, să le adăpi.

Cântarea a 8-a:

Irmos: *Din văpaie...*

Toate mijlocirile, ierarhe, ai uneltit spre aflarea celor rătăciți, văpaia ce se vărsa prin schituri cu apele pocăinței stingând-o, pe muritori către masa cea fără de moarte chemându-i. Iar pe cei după luminare căzuți, ca un al doilea să se boteze, că iarăși răstignesc pe Hristos, ci de un botez să se țină îi întăreai, pe toți pretutindenii buna credință îi învățai, și acum, cu scrisorile tale, aceeași înveți. Pentru aceea, ca pe un adevărat învățător, întru sfinți te cinstim.

Babilonienilor celor vechi, făcătorilor stâlpului s-au asemănat vrăjmașii credinței noastre, au îndrăznit neînțelegerea tâlcuirii sale pe nisipul zădarnicii sale credințe a o zidi, care, când s-a lovit de apele învățăturilor tale, ierarhe, îndată s-a clintit din temelie și le-a fost lor cădere mare, iar nouă, celor bine-credincioși, îndreptare și întărire.

Ea să câștigi în ceruri comoara nefurată, pe pământ, ți-ai împărțit bogăția săracilor și celor nevoiași și, cheltuind toate prin școală, la învățătura tinerilor foarte te-ai sârguit a pierde din mijloc neștiința și neînvățarea, care zăcea până și asupra celor hirotonisiți și duhovnicești. Și a aduce în loc învățătura dumnezeieștilor Scripturi, cucernici făcând, după cuvântul Scripturii, pe fiii lui Israel.

Nicicum nu te-ai arătat cu lenevire, deși, adeseori, din multe osteneli, nevoițe și de înfrânarea ta cea de-a pururea, slăbeai și te îmbolnăveai cu trupul, însă nu cu duhul, ci de multe ori, când bisericasca rânduială îți dădea repaus, însuși mergând în școli, dădeai ucenicilor învățăturile cele de

Dumnezeu insuflăte, iar pentru sărăcia și ne iubirea de argint, te-ai pus pe tine pildă întregii obști.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Părinte fără de început, Fiule împreună fără de început, Mângâietorul Bune, Duhule drepte, Născătorule al lui Dumnezeu Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără de început, Duhule viu și ziditor, Treime Unime, miluiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Unul din Treime ai primit în pântecul tău, preacurată și L-ai născut, pentru aceasta, puterea sufletului meu cea în trei părți, prin rugăciunile tale, arat-o întru Duhul Sfânt, puternică tuturor vrăjmașilor mei, cei ce de-a pururea, în deșert, năvălesc asupra mea.

Cântarea a 9-a:

Irmos: *Pe Dumnezeu a-L vedea...*

Bine este cuvântat, Domnul Dumnezeuul nostru, că ne-a cercetat în anii aceștia și ne-a ridicat nouă în pravoslavnica noastră biserică pe noul făcător de minuni, Dimitrie, care, precum în zilele vieții sale a slujit cu cuvioșie și dreptate, așa și după sfârșit dă înțelegere ră-tăciților către aflarea căilor celor mântuitoare.

Pe mine, scriitorul de lauda ta, care ți-am adus această cântare din suflet, încă împreună cu mine și pe toți cei care cântă, preafericite, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adună-ne unde acum locuiești și ne arată fii și moșteni ai împărăției pe care o ai câștigat.

Cununilor și darurilor celor care te-ai împărtășit de la Dumnezeu, părinte Dimitrie preaminunate, dă-ne și nouă, prin rugăciunile tale, a ne împărtăși și cu acoperământul tău cel nevăzut, păzind pururea pe toți robii tăi mai presus de toată răutatea vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți.

Lauda ta, deși a luat sfârșit, părinte, iar dragostea noastră cea către tine este pururea, căci noi suntem fiii tăi, iar tu, preasfințite, ești iubitor de fii. Ci fii nedespărțit de noi, fii tăi, și acum, și în ziua judecății să ne fii ajutător.

Slavă...,

Slavă Ție, Începătorule al păstorilor, că și în zilele noastre ai pus la strajă pe înțeleptul tău păstor, Dimitrie, prin care se izgonesc iezii cei ce alungă turma cea fără de prihană.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești săvârșirea prorocilor cea de Dumnezeu aleasă, propovăduirea apostolilor și a mucenicilor, chipul curăției pustnicilor și lauda cinstită a arhanghelilor, și sălaș Dumnezeirii, primește, Născătoare de Dumnezeu, lauda ceea ce se aduce ție cu dragoste din cuget sărac.

LUMINÂNDĂ

Preacinstită pomenirea ierarhului a sosit astăzi praznic de veselie și sfințit, chemând toate adunările bisericii spre dănțuire de cântări; adunați-vă, dar, luminat, ca să prăznuiți duhovnicește cu cântări și cu psalmi **(de 2 ori)**.

Slavă..., **Și acum..., a Praznicului.**

LĂ LĂUDĂ

Se pun stihirile pe 6: 3 ale Praznicului și 3 ale Ierarhului, glasul al 8-lea:

Podobie: *O, preaslăvită minune ...*

Cuvioase preafericite, părinte, preasfinte păstorule cel bun și al lui Hristos-Întâiului Păstor, ucenic, cel ce ți-ai pus sufletul pentru oi, tu și acum, prealăudate ierarhe, Dimitrie, cereprin rugăciunile tale, să se dăruiască nouă mare milă.

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, și bun chivernisitor al tainelor Lui, și bărbatul al doririlor Duhului. Stâlpule cel însuflețit și icoană vie, pe care biserica Rostovului, lăudându-te, te are ca pe o comoară dumnezeiască și mare făcător de minuni, și rugător pentru sufletele noastre.

Din tinerețe cu totul te-ai dat pe sine, Sfinte, Atotțiitorului Dumnezeu și, cu sfințenie viețuind, ai primit ungerea cea sfântă, povățuind poporul și turma cea încredințată ție bine chivernisind-o, și de rătăcirea rascolnicilor a se păzi învățându-o, și acum, în staulul cel ceresc sălășluit fiind, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă...,

glasul al 5-lea:

Să trâmbițăm cu trâmbiță de cântări și cu bucurie să cântăm luminat prăznuind întru pomenirea ierarhului și purtătorului de Dumnezeu părinte, împărații să se adune împreună și să laude pe acela ce din pruncie și până la sfârșit s-a arătat slugă lui Hristos, osârduitor în via Lui. Păstorii și dascălii, împreună alergând, să laude pe păstorul cel următor Păstorului celui Bun. Preoții să

laude pe învățătorul și iscusitul întru slujire. Fecioarele - pe purtătorul de grijă, împreună înjugarea cu jugul pustniciei să laude pe cel întraripător, politicienii - pe dătătorul legii, tinerii - pe cucernicia și înfrânarea, și bogații - pe chivernisitorul, săracii - pe câștigătorul, păcătoșii - pe învățătorul pocăinței, rătăciții - pe îndreptătorul, toți lăudând pe cel ce s-a făcut întru toate la toți, ca să câștige pe toți sau pe cei mai mulți, așa să-i strigăm: „Preaminunate ierarhe Dimitrie, roagă pe Mântuitorul Hristos ca, prin rugăciunile tale, să se izbăvească turma ta de toată primejdia și nevoia ce zace asupra-i!”

Și acum..., a Praznicului:

Doxologia Mare. Troparele, Ecteniile, Otpustul, Ceasul întâi.

LĂ LITURGHIE

Fericirile se pun din cântarea a 3-a a Praznicului pe 4 și din cântarea a 6-a a Ierarhului, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

****

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

****

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

****

Fericiți cei prigoși pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

*****

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prigoși și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Noianul cel mai de pe urmă al păcatelor m-a înconjurat și întreitul vifor al patimilor mă afundă, pentru aceea, mai înainte de a se îneca sufletul meu în iad, către Tine, Doamne

Dumnezeu meu, din durere strig: „Pentru dreptul Tău, Dimitrie, auzi-mă și mă mântuiește!”

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Dimitrie cel îndumnezeit și cu adevărat preamare arhieru, făcându-se următor bunătăților celor nepieritoare, prin ele și-a făcut în grabă suire care, cu adevărat, duce către Dumnezeu.

Slavă...,

Urmând noi învățăturilor tale, părinte, precum pe pământ, așa și sus să avem sălășuire împreună cu tine, cetățeanule al cerului, preasfințite Dimitrie.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Grabnică ajutorătoare întru necazuri, liman gata celor înviforați, păzește-mă, Maica lui Dumnezeu, de către înecarea celor lumești și nu-mi da mie a mă sfărâma de piatra pierzării sufletului.

TROPARUL

Glasul al 8-lea:

Al smereniei râvnitorule și al dezbinării dezrădăcinătorule, al celor bolnavi vindecătorule și către Dumnezeu noule rugător, cu Scripturile tale pe toți i-ai înțelepțit, alăută duhovnicească,

roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască poporul dimpreună cu moștenirea stăpânirii sale.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Pe steaua cea luminoasă, care de la Kiev a răsărit și prin cetatea nouă, cea de la miazănoapte, la Rostov a ajuns, și toată partea aceea, cu învățăturile și cu minunile a luminat-o, să fericim pe Dimitrie, învățătorul cel cu cuvinte de aur. Că acela tuturor toate a scris cele către îndreptare, ca pe toți să-i dobândească lui Hristos, ca și Pavel, și să mântuiască cu dreapta credință sufletele noastre.

ĂPOSTOLUL

Din Epistola către Evrei

(7, 26-28; 8,1-2):

(Caută la Apostolul al doilea din săptămâna a doua din Postul Mare).

EVANGHELIA

De la Ioan (X, 9-16):

„Zis-a Domnul: Eu sunt ușa...”

(Caută Evanghelia a doua din Duminica a doua a Postului Mare).

